

GICOFF

INFORMATION

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

NR 2 1974 - ÅRGÅNG 5

Svensk forskare tog unik bildserie av UFO:s

Världshistoriens märkligaste väderballong

Föreningen

ORDFORANDE:

Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

VICE ORDFORANDE:

Alf Tollhag
Färdevägen 3
442 00 Kungälv

SEKRETERARE:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B 416 53 Göteborg
Tel. 031/21 87 10.

KASSOR:

Siv Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

INFORMATION och PR-avdelning:

GÖTEBORG

Jörgen Karlson
Sagögången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tel. 52 54 75.

STOCKHOLM

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tel. 08/35 53 64.

FOTOTEKNISK avdelning:

Gunnar J:son Bunker
Roy Karlsson
Lars-Erik Svennberg

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långåkern 1
Sävedalen.

Upplys. ordf. Björn Högman,
tel. 031/25 62 07.

Mötesdagar under första halvåret 1974:

8.1	5.2	5.3	2.4	14.5
22.1	19.2	19.3	16.4	28.5

Omslagsbild:

Den 11 november 1973 togs denna unika bildserie
av UFO:s vid byn Pänntäjä i Övertorneå kommun.
Bilderna har tagits av den unge svenske forskaren
- "mineraljägaren" - Åke Lejon.

Se sid 10.

EFTERTRYCK FORBJUDES
utan redaktionens medgivande.

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sven-Olof Fredrikson

ANDRE REDAKTÖR:

Björn Högman

REDAKTIONSSEKRETERARE:

Bertil Nilsson

I REDAKTIONEN:

Tony Ericsson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Lars-Erik Svennberg
Alf Tollhag

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Sagögången 57 3 tr 422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

LAYOUT:

Björn Högman

GICOFF - Information utkommer med
6 nr/år.

Medlemskap kan erhållas genom inbe-
talning av kronor 39 avseende helår,
eller 21:50 avseende halvår, å postgi-
ronummer 42 85 03-7.

UTLANDSKORRESPONDENTER:

FOREIGN CORRESPONDENTS:

DANMARK Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4
424 48 Angered
Tel. 031/30 39 56

FINLAND Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A
416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

NORGE Leif Nilsson
2:dra Villavägen 5
433 00 Partille
Tel. 031/26 18 83.

OVRIGA UTLANDET:

Sven-Olof Fredrikson (Eng.)
Stobéegatan 28 B
416 53 Göteborg

Åke Nilsson (Ty.)
Lindormsg. 25
502 37 Borås

Redaktionellt

Av Sven-Olof Fredrikson

Våren är här och med den ljusare kvällar
och, åtminstone i år, klarare himlavalv.
Människor börjar ge sig ut i naturen på
skogspromenader eller för att bättra på
sin bristfälliga kondition. Överhuvudtaget
får vi på våren en aktivitet utomhus som
vi under vintern trodde var omöjlig. Det-
ta borde ge ett uppsving i inrapporterade
ljusfenomen och historiskt sett har nog
våren inneburit just detta.

I år däremot har vi inte haft den mängd
rapporter vi väntat. Däremot har vi haft
en mängd observationer koncentrerade
till ett område mellan Stockholm och Upp-
sala.

Vissa intressanta fenomen har också ob-
serverats på ostkusten både i Småland
och Blekinge.

Men av någon anledning har denna minsk-
ning i observationer kompenserats av en
otrolig mängd artiklar i svensk vecko-
press. Mig veterligt har det aldrig skri-
vits så mycket på så kort tid. Orsaken
är säkert dels ett allmänt ökat intresse
för UFO-login, dels att det kommit ut en
del UFO-böcker på svenska och dels att
det gjorts ett antal intressanta observa-
tioner under vintern (bl a Åke Lejons ob-
servation den 11 nov. 73, se sid 10). Kva-
liteten på innehållet i dessa artiklar har
givetvis varierat men glädjande är den
ovanligt positiva attityden till fenomenet
och de sansade slutsatser som dras.

Vi är mycket glada för det positiva intres-
se som visats från massmedia. Speciellt
glädjande är att vissa journalister och tid-
ningar som tidigare varit helt negativa till
UFO-login nu har börjat ta upp UFO-prob-
lemet på ett relativt sakligt sätt.

Alla har vi väl på ett eller annat sätt stött
på "fenomenet" Uri Geller. Många sidor
har skrivits om honom i dags- och vecko-
press och bl a har Flying Saucer Review
en lång artikel om honom. Vad som är

sanning och inte sanning, vet väl bara
"fenomenet" själv.

Det sista jag hört om honom är att han
skall vara utsänd av några utomjordiska
varelser för att förbereda jorden på de-
ras ankomst. Uppgifterna, så som jag
tagit del av dem, förefaller på mig vara
till den milda grad ologiska och "löjligen"
att jag personligen helt vill ta avstånd
från dem. För mig är "fenomenet" Uri
Geller ingenting annat än en mycket
skicklig illusionist. Historien får visa
om jag har fel eller rätt.

Eftersom jag vet att andra UFO-loger är
av motsatt åsikt vill jag klart poängte-
ra att det är min egen åsikt och inte
GICOFF:s som framföres.

Projekt U. R. D. har kommit ett litet
stycke framåt. Då vi startade var vår
förhoppning att det skulle kommit ändå
längre men tyvärr har det visat sig omöj-
ligt. Arbetsmaterialet (rapportformulär,
undervisningsmaterial m m) är i det
närmaste klart och nästa steg blir att en-
gagera UFO-intresserade för aktivt un-
dersökningsarbete.

Genom den enkät vi gjorde i höstas har vi
fått ett relativt stort antal intresserade.
Meningen är att ni som anmält er ska få
material och information nu under som-
maren. Det arbetas f n med ett utbild-
ningspaket som vi hoppas ska bli till stor
hjälp.

Till dig som är intresserad av aktivt UFO-
arbete men ännu inte anmält dig vill vi
säga:

Hör av dig, ring eller skriv till oss
här i Göteborg.

Det gäller inte bara i detta fallet utan har
du frågor eller problem som rör UFO-
login så ska vi göra vad vi kan för att
hjälpa dig. Våra adresser och telefon-
nummer hittar du på sidan 2.

VÄRLDSHISTORIENS MÄRKLIGASTE

VÄDERBALLONG

Det mystiska flygande föremålet som det framträdde på himlen över Valle di Susa.

En rad underliga observationer som gav näring åt spekulationer om "flygande tefat" gjordes i norra Italien i månadsskiftet nov / dec 1973. Flera artiklar publicerades i tidningarna och åtskilliga fotografier togs.

I slutet av november började ett ovanligt ljussken observeras. Det rörde sig bland fixstjärnorna, men föreföll snarast vara ett bländande gassken i jordens egen atmosfär.

Vid en observation betecknades det som "ett glödande metallklot". Några vittnen säger att det inte var ett ensamt föremål utan en hel flock.

Radarobservatörer på flygplatsen Caselle noterade "ett lysande föremål, ibland fast, ibland i ytterst långsam rörelse, som så småningom styrde mot ett område över Valle di Susa. För ögat såg det ut som en mycket ljusstark stjärna".

En pilot på ett privatflygplan följde i någ-

ra minuter ett färgskiftande klot ända tills det i hög fart försvann ut i rymden, lämnande efter sig en rödaktig svans.

En annan pilot rapporterar:

- På ca 4 000 fots höjd upptäcktes ett icke identifierat främmande föremål. Det hade ett strålande sken som skiftade i lila och rött. Störande ljud uppstod i radioförbindelsen (han hade radiokontakt med närsta flygplats) och kursen måste därför läggas om.

Piloten hade hela tiden ögonkontakt med det främmande föremålet, som han beskriver som ett lysande klot. Han meddelade flygplatsen att objektet plötsligt passerade honom med en otrolig hastighet. Det försvann lika oförklarligt, från ett ögonblick till nästa.

Några vittnen jämförde föremålets form med en cigarr. Sådana observationer hade gjorts både morgon och kväll.

Ytterligare en pilot:

- Det lyste starkare än en stjärna eller satellit.

Ett bra fotografi togs av en amatörfilmfotograf. (Se sid 4.)

- Det såg ut som en stor vitglödande tvål, stannade till för någon sekund på kvällshimlen och försvann därefter med en fantastisk hastighet, säger ett vittne.

Vid en av de många observationerna såg flera vittnen hur två lysande, ovala föremål flög tillsammans. Då ett av föremålen vid ett tillfälle hastigt förflyttade sig, följde det andra strax därpå med ett lika häftigt ryck efter.

Dessa veckor var det många invånare i norra Italien som tittade mot himlen. Man kan på mycket goda grunder anta att också forskare på observatorier gjorde sina iakttagelser, men därifrån har man varit mycket förtegen.

En av de mest uppseendeväckande observationerna gjordes i Turin tisdagskvällen den 4 december (omnämnd i GICOFF-Information nr 6/73). Då såg tusentals stadsbor ett mystiskt flygande föremål över staden.

En patrull av sex polismän sändes ut att undersöka fenomenet. När de nådde en punkt rakt under föremålet, sköt detta plötsligt fart och försvann i en riktning rakt uppåt.

Mysteriet med flygande tefat över Norditalien är löst, meddelade världspressen omkring den 12 - 13 december.

Bonden Rudolfo Medina hade hittat en väderballong som hängde och dinglade i ett träd. Ballongen som skjutits upp från Lyon i Frankrike hade fått en läcka och sakta svävat ner mot jorden igen.

Det står nu fullt klart att allmänheten, polisen, flygpersonalen m fl inte kan godta hemlighetsmakeriet från myndigheter och meteorologer.

Våra vanliga väderballonger måste ju efter denna uttömmande förklaring uppenbarligen ha egenskaper som under långa tider förtigits.

Källa:

LA STAMPA av den 4.12.73.

Oversättning:

Eivor Grönberg.

Bearbetning:

Bertil Nilsson.

Flygande tingest förföljde polismän

Polismännen Eddie Gonzalez och Frank Lopez i Cameron County rapporterar att de onsdagen den 14 november 1973 följdes av en underlig sak med rött ljus på toppen och gult under. Föremålet svävade knappt 20 meter över marken.

Poliserna förde tre fångar från Rio Grande Valley till statsfängelset i Huntsville. De befann sig strax norr om Brownsville kl 06.30 på morgonen när föremålet dök upp över dem.

Gonzalez uppger att när han stannade stationsvagnen, stoppade också föremålet.

När han startade och ökade farten, höll det avståndet.

De larmade via radio kolleger om närvaron av ett UFO. Harlingen- och San Benito-polisen besvarade anropet. Där upptäcktes också objektet.

Alla observatörerna samlades så småningom på en plats nära San Benito. Där betraktades tingesten som svävade tyst på omkring 20 meters höjd i 30 minuter innan den for rakt upp i skyn.

Källa:

UPI. Brownsville, Texas.

ELVA FÄRDER MED APOLLO

Av Tony Ericsson "Rymd-Tony".

Del 6.

Apollo 14:s besättning. I mitten kapten Alan Shepard, till vänster Stuart Roosa, kommandopilot och till höger Edgar Mitchell, månlandarpilot.

Nio månader efter Apollo 13:s misslyckade försök pågick en ny nedräkning på Cape Kennedy. Det var den 31 januari 1971.

På toppen av den väldiga Saturn 5-raketen låg Alan Shepard (chef), Edgar Mitchell (månlandarpilot) och Stuart Roosa (mo-

derskeppspilot). Deras uppgift var att fullfölja Apollo 13:s uppdrag, dvs landa i Frau Mauro-regionen på Månen.

Klockan 22.07 lyfte äntligen Apollo 14, något försenad på grund av oväder som brutit ut i startområdet.

Uppfärden och ingången i parkeringsbanan gick enligt planerna, likaså återtändningen av tredje raketsteget som förde ut dem i den bågformade banan mot Månen.

Det var under docknings- och omställningsmanövern som det plötsligt uppkom problem. När astronauterna skulle koppla ihop moderskeppets nos med månlandaren och dra den ur det tredje raketsteget, där den legat skyddad sedan starten, ville inte farkosterna koppla ihop. Först efter sex försök lyckades ihopkopplingen.

Detta vållade de ansvariga i Houston mycket bekymmer. Skulle man våga sig på månlandning om det uppstod samma problem när farkosterna skulle återförenas?

Torsdagen den 4 februari var Apollo 14 framme vid Månen och gick in i månbanan. I Houston bestämde man sig slutgiltigt och gav klartecken för landning.

Dagen därpå, fredagen den 5 februari kl 05.50, lösgjorde sig månlandaren, som fått namnet "ANTARES" från moderskeppet "KITTY HAWK". Två minuter försenade landade Shepard och Mitchell.

- Vi har gjort en fin landning, rapporterade astronauterna.

Jubel och applåder bröt ut i Houstonkontrollen. Apollo 14 hade verkligen dittills reparerat skadorna från föregångaren Apollo 13.

Efter några timmars vila och efter att ha kommit tillrätta med ett kommunikationsproblem mellan astronauterna klev Alan Shepard ned på månytan.

- Det var en lång väg men nu är vi här.

Sedan de båda kommit ned satte de i gång med sin första uppgift som var att lossa en tvåhjulig kärra som de skulle dra material och prover i.

Nästa åtgärd blev att sätta upp den atomdrivna Alsep-stationen. I fyra timmar varade promenaden, sedan gick de in igen och lade sig för att sova i tio timmar för att orka med det hårda program som väntade dagen därpå.

Redan klockan 09.18 på lördagsmorgonen inledde Shepard och Mitchell sin andra månpromenad. Liksom kollegerna på Apollo 12 hade de svårt att vila och gick därför ut tre timmar tidigare än planerat.

Målet på den andra månpromenaden var att vandra upp till krönet av den stora CONE-kratern som låg 1 500 meter från månlandaren.

Under vägen skulle astronauterna ta en rad grusprover. De första 400 meterna gick problemfritt, sedan anmärkte astronauterna på att det var svårt att komma fram för det blev stenigare. Ju längre upp de kom ju värre blev det. På vissa håll fick de t o m bära kärran.

Astronauternas puls gick upp till nästan rekordslag och de fick vissa problem med att orientera sig.

Nere i Houston tyckte man inte att det var värt att belasta astronauterna för mycket, därför beordrade "marken" dem att vända redan innan de nådde kraterkanten. På vägen tillbaka försökte de gräva ett dike. De fick fram två lager, sedan rasade sidorna igen.

Det första sportevenemanget på Månen stod Alan Shepard för, det var mot slutet av den ca 4 1/2 timmar långa månpromenaden, som han gjorde om ett verktyg till en golfklubba och skickade i väg några golfbollar som han tagit med. Astronauterna rapporterade att bollarna flög kilometer på kilometer, vilket innebär världsrekord enligt jordiska förhållanden.

Klockan 19.47 tände Shepard och Mitchell startmotorn på Antares och lämnade månytan.

Efter perfekt uppfärd lokaliserade de "Kitty Hawk" och klockan 21.13 genomfördes en perfekt dockning.

Tidigt på småtimmarna söndagen den 7 februari tände astronauterna servicemodulens raketmotor och inledde hemfärden.

Tisdagen den 9 februari avslutades Apollo 14 med en perfekt landning klockan 22.05. På "marken" var stämningen god.

- Nu är det raka spåret på Apollo 15, 16 och 17, fastslog rymdcentralen.

De hade sannerligen lyckats att ta revansch för Apollo 13.

Lysande skiva kretsade runt bil

Följande iakttagelse gjordes den 31 oktober 1973 på väg 97 mellan Bredåker och Vittjärvi i Norrbotten.

Observationen började klockan 21 och varade i ca 15 minuter.

Vittnen till vad som skedde var traktorägaren Torbjörn Eklund och hans fru Monica Eklund från Älvsbyn.

Den aktuella kvällen var vädret bra med en mörk stjärnklar himmel, enligt vittnenas uppgifter i frågeformulären.

Så här beskrivs händelseförloppet:

Makarna Eklund var med bil på väg hem till Älvsbyn när fru Eklund plötsligt upptäckte en konstig "ljusfläck" på kvällshimlen. Den befann sig till höger om deras färdriktning i sydväst. Hon gjorde genast sin make uppmärksam på ljusfläcken. Den uppenbarade sig på ganska hög höjd, uppskattningsvis 300 - 450 meter.

Plötsligt började ljusfläcken röra på sig, den liksom cirklade i en oval bana från höger åt vänster. Ljusfläcken gjorde snäva svängar och just när den svängde vippade den över precis som ett flygplan gör vid kursändring. Vid denna manöver kunde de se konturerna som liknade ett upp och nervänt tefat.

Bakom föremålet såg de samtidigt en svans som de trodde var något slags avgas. Svansen var lika bred som föremålets diameter men smalnade av ganska tvärt. Dess längd var ungefär som föremålets diameter också. Svansen hade ett triangelformat utseende.

Torbjörn Eklund saktade ner farten till ca 20 km/tim för att de bättre skulle kunna iakttaga föremålet.

Vittnetsteckning hämtad ur GICOFF:s rapportformulär.

Samtidigt stannade föremålet upp ett par gånger, varefter det åter började att cirkla runt.

I korsningen mot Boden Södra stannade de bilen och Torbjörn vevade ner bilrutan för att kunna se föremålet tydligare. Det stannade då upp en stund igen, därefter började det dala ner mot dem, men svängde plötsligt och försvann bakom en trädunge.

Från föremålet kunde inget ljud höras, ej heller kännas någon lukt.

När föremålet hade försvunnit fortsatte vittnena mot Älvsbyn, men de hann inte köra mer än ett par hundra meter förrän det åter dök upp, denna gång på deras vänstersida.

Makarna Eklund åkte nu i rakt motsatt färdriktning jämfört med tidigare. Föremålet följde efter dem i cirklande rörelser i ett par minuter och försvann därefter för gott.

Fru Eklund hade hela tiden en obehaglig känsla och tyckte det kändes riktigt skönt när föremålet äntligen försvann, skriver hon i frågeformuläret.

Kompletterande uppgifter:

Föremålet verkade vara en fast ljus kropp utan skarpa konturer. Dess ljusstyrka var som Månens när den lyser genom ett tunt slöjmoln.

Vittnena uppskattar dess storlek till ca 20 meter eller jämfört med Månens diameter ungefär 1 1/2 gånger denna.

Hastigheten var mycket hög, troligtvis i överljuds fart.

- o - o - o - o - o -

Kommentarer:

Makarna Eklund har onekligen gjort en intressant iakttagelse. Denna observation, likt många andra gjorda i norra Sverige den senaste tiden, är svår att ge någon naturlig förklaring till. Observationen har många likheter med det som vi brukar beteckna som UFO-fenomen.

Så länge vi inte har några säkra bevis som kan ge en förklaring på fenomenet får vi anse att makarna Eklund har gjort en UFO-observation.

Källor:

Piteå Tidning av den 6. 11. 73 och ifyllda frågeformulär av den 23. 11. 73.

Ungdomar skrämda av ljusfenomen

Vad var det egentligen för ett underligt ljusfenomen som Jonny Johansson och Tony Oveson såg när de på sina mopeder var på väg upp till mulldammarna i Mossgruvan? Ja, det frågar sig de två grabbarna.

Händelsen inträffade den 7. 11. 73 vid åttatiden på kvällen i Mossgruvan, som ligger ca två mil söder om Ludvika i Dalarna.

Enligt grabbarna var det delvis mulet väder, ganska ljust eftersom Månen var uppe. Det stämmer bra med den synoptiska väderkartan. Enligt den borde det ha varit medelhöga moln med lägsta molnbas på ca 2 500 meter. Sikten var god.

Detta är händelseförloppet:

Jonny och Tony var på väg upp till mulldammarna för att åka moped på dem. När de kommit nästan fram till en av dammarna fick de plötsligt se ett ljusken på himlen. Efter några sekunder försvann det åter. När grabbarna kommit ytterligare lite närmare dammen dök det upp igen. Nu svävade det ca 25 meter över marken och skiftade färg mellan rött och gult. Det liksom skimrade.

De kunde nu tydligt se att det var triangelformat med spetsen vänd nedåt. Föremålet verkade vara en fast kropp utan skarpa konturer. Dess ljusstyrka var intensiv, något svagare än solens. Storleken var ungefär som en tennisboll på armlängds avstånd.

Avståndet till föremålet uppskattades vara 200 meter. Genom en enkel matematisk ekvation kommer vi fram till att föremålets storlek bör ha varit ca 20 meter. Märk då att vi måste acceptera vittnenas uppskattade måttuppgifter.

Grabbarna kände sig ganska illa till mods och begav sig genast tillbaka till Tonys hem. Där berättade de allt som hänt för Tonys mamma.

Efter ungefär 20 minuter åkte de åter upp till mulldammen. Nu hade de tagit med sig en kamera för att fotografera föremålet om det fanns kvar.

När pojkarna var ungefär 200 meter från mulldammen upptäckte de åter ljuset. Det verkade som om det hade landat på dammen för det kom snett nerifrån, för

forts på sid 23.

Ung svensk forskare tog unik bildserie av UFO:s

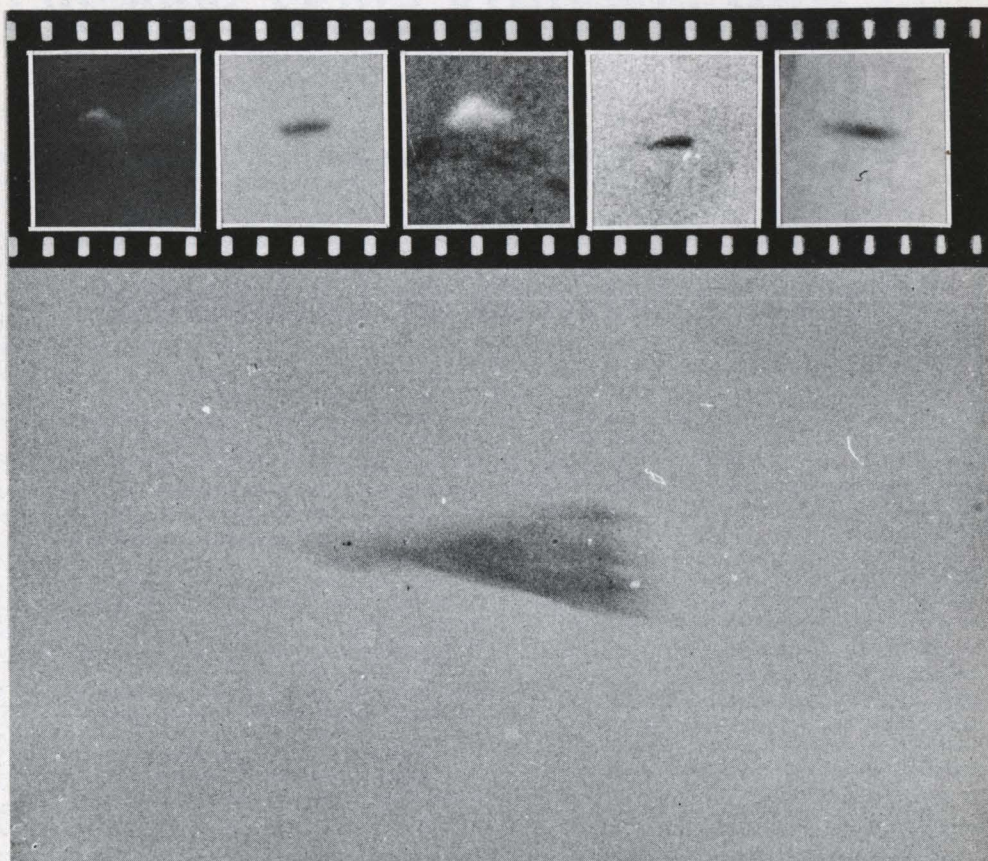
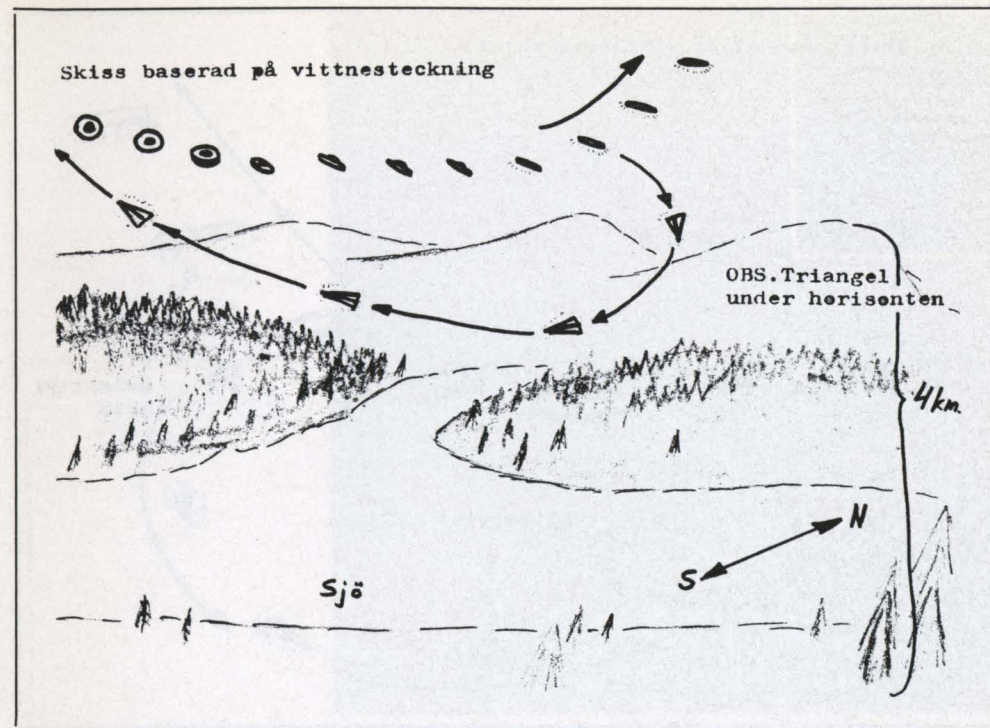

Bild 1: Den stora bilden (bild 1) och det första fotot till vänster i bildserien togs av Åke Lejon hemma på gårdsplanen. Bild nr 2 visar triangeln på väg bortåt strax innan den försvann.

Norrland har ju som bekant varit skådeplats för många svårförklarade UFO-händelser den senaste tiden. Nu har vi till GICOFF även fått in bilder som den unge "mineraljägaren" Åke Lejon har skickat

till oss. Bilderna är tagna vid byn Pänntjä i Övertorneå kommun.

Vi börjar med att redogöra för den inträffade händelsen.

Vad som hände.

På förmiddagen den 11 november 1973 lånade Åke Lejon en kamera av sin systerdotter för att gå ut och fotografera. Det var mycket vackert väder och han hade tänkt sig att få några bra naturbilder.

Då han stod hemma på gårdsplanen i byn Pänntjä fick han plötsligt se ett triangelformat föremål komma flygande från NV i riktning mot NO. Han slängde upp kameran och tog två bilder av föremålet när det flög förbi. Klockan var när detta inträffade ca 11.10.

Åke Lejon reflekterade väl inte speciellt mycket över vad det var för slags föremål han hade fotograferat, utan en stund senare gick han ut till en närlägen äng, ca 200 meter SV om byn, med fin utsikt över det vackra landskapet. Han tog en bild ut över skogen och den lilla sjön nedanför honom.

Då plötsligt fick han syn på ett underligt föremål som kom svävande, som det tycktes, 1 - 2 km ifrån honom. Klockan var nu ca 11.30. Under 2 - 3 minuter hände ingenting speciellt och Åke Lejon var gans-

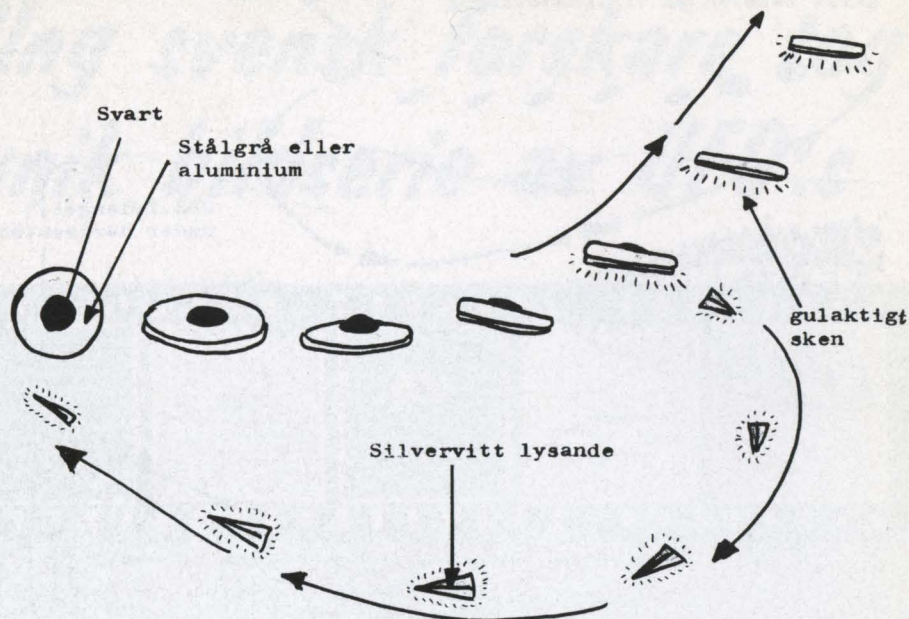
ka övertygad om att det var en ballong han såg.

Plötsligt blev emellertid "ballongen" oval och sedan allt plattare tills den slutligen liknade en kantig "limpa". Därefter kom en lätt fartökning och "limpan" började att luta framåt och sedan accelerera ännu mer. (Uppgifterna tyder på att det kan ha varit ett runt, skivformat föremål som vred sig runt sin egen axel, som Åke såg. Förf. anm.)

Under observationen lösgjorde sig plötsligt ett triangelformat föremål från skivan och gjorde en vid båge under horisonten och vek sedan av uppåt mot SSV. Alltså ungefär mot den riktning där han först sett det större föremålet. Det större föremålet hade under tiden försvunnit upp bland molnen i NO.

Under observationen tog Åke ytterligare fyra bilder där den första visar det skiveller "limp"-formade föremålet. Den andra visar det triangelformade föremålet och de båda sista återigen det skivliknande föremålet. Sammanlagt togs alltså en serie

Skiss baserad på vittnesteckning.

på sju bilder, och inte fem som felaktigt uppgivits i tidningsartiklar.

Åke Lejon har själv ingen förklaring till vad det var för fenomen han iakttog och fotograferade, och uppgifterna om händelsen framkom först genom att journalister från en norrlandstidning besökte honom med anledning av hans framgångsrika mineraljakt, och blev tillfrågade om de möjligen visste vad bilderna föreställde.

Det bör tilläggas att observationen som gjordes utanför byn varade ca 5 minuter och att det skivliknande föremålet hade ett mycket mörkt mittparti och i övrigt verkade stålgrått eller aluminiumfärgat. Då det höjde sig kunde man ana ett gulaktigt sken på undersidan. Det verkade vara ett fast föremål. Det mindre föremålet verkade mera självlysande och hade en silvervitt lysande färgnyans.

Kommentarer:

Som alltid när det gäller observationer och fotografier från ett ensamt vittne bör man vara en smula försiktig i sina kom-

mentarer eftersom det är så lätt att förfälska UFO-bilder.

I detta fall har vi dock gjort en så noggrann undersökning som möjligt av bilderna (negativen) och ej funnit några anmärkningsvärda fel på negativen. Det är alltså ett verkligt föremål som syns på bilderna, men om detta är ett verkligt UFO eller möjligen ett uppkastat föremål av något slag går inte att uttala sig om. Negativen kan analyserats på A-Kopias laboratorium i Göteborg. Mer om denna analys längre fram.

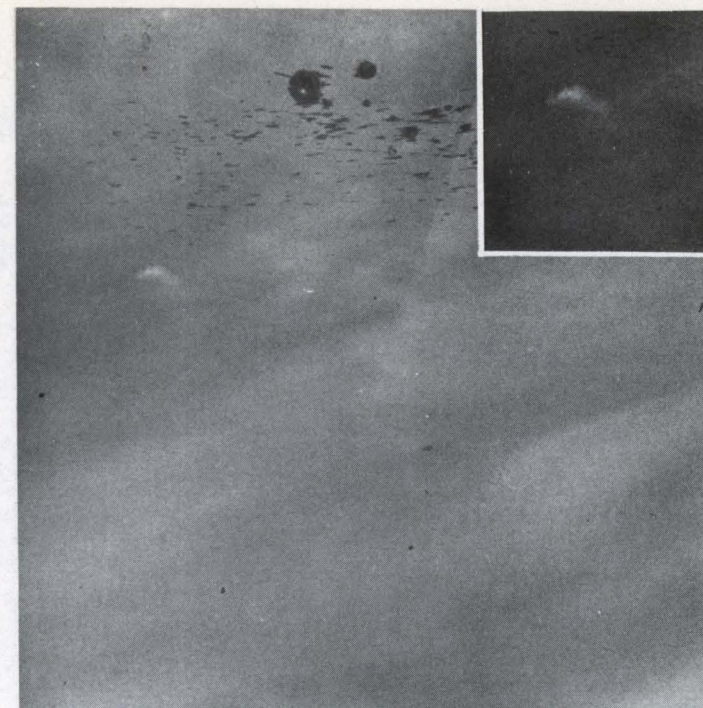
Det finns enligt min mening ingen orsak att tvivla på Åke Lejons uppgifter, men som tidigare nämnts är observationssituationen sådan att inga entydiga uttalanden kan göras. Vi överlämnar åt läsaren själv att ta ställning till rapportens trovärdighet, mot bakgrund av de uppgifter vi har plockat fram.

Beträffande Åke Lejons egen rapport så fanns det från början några oklarheter som nu har undanröjts. Han var t ex själv inte riktigt säker på när de första

Bild 2:

Bild nr 2 i sin helhet. Triangeln syns till vänster strax under de mörka fläckarna, vilka har uppkommit genom kemikaliestänk.

En viss likhet mellan denna bild och bild nr 5 - triangel nr två - kan förmärkas.

bilderna (triangeln) kom till. Senare erinrade han sig dock att han tagit dessa bilder hemma på gårdsplanen.

Det är egentligen bara den första bilden av det triangelformade föremålet som är riktigt intressant. Bildkvaliteten för övrigt är inte den bästa eftersom bilderna är tagna med en enkel instamatic-kamera och GAF färgfilm. Denna kombination medger inte någon större skärpa vid uppförstoringar.

Det större föremålet syns som ett otydligt mörkt streck på bilderna.

Bild nr 5 som visar det triangelformade föremålet är mycket otydlig och har dessutom strax under UFO:t på bilden fått ett stänk av någon syra.

Negativ nr 2 har tyvärr också blivit utsatt för påverkan genom något slags syra.

Negativ nr 6 är helt förstört. (Denna påverkan har förmodligen samband med Åke Lejons mineralundersökningar och har inte avgörande betydelse för bilderna. Förf. anm.) Beträffande negativ nr 6 finns lyckligtvis kvar en papperskopia av denna bild.

Åke Lejon har själv uppskattat föremålets storlek (skivan) till ca 25 meter. Denna bedömning måste emellertid basera sig på att avståndet verkligen var 1 - 2 km, vilket är mycket svårt att bevisa eftersom föremålet aldrig var under horisonten. Stämmer avståndsbedömningen bör föremålets storlek ha varit mellan 20 och 40 meter i diameter, vilket kan bestämmas med en enkel triangelmätning. Det mindre föremålet var visserligen under horisonten, men det föreligger ingen uppgift om eventuellt avstånd eller storlek.

Beträffande vädersituationen så var det som nämnts mycket bra väder. Mycket god sikt med företrädesvis höga moln på ca 6 000 meters höjd. Några få åttondelar medelhöga moln på ca 2 500 - 3 000 meters höjd kan ha förekommit. Det rör sig i detta fall om moln av typ Lenticularis. Vindarna var mycket svaga och växlande. Temperaturen var ca minus 5 - 10 grader C, och marken var snötäckt.

Åke Lejon har i sin rapport uppgivit att det större föremålet försvann bland molnen och att F 21 i Luleå uppgivit molnba-

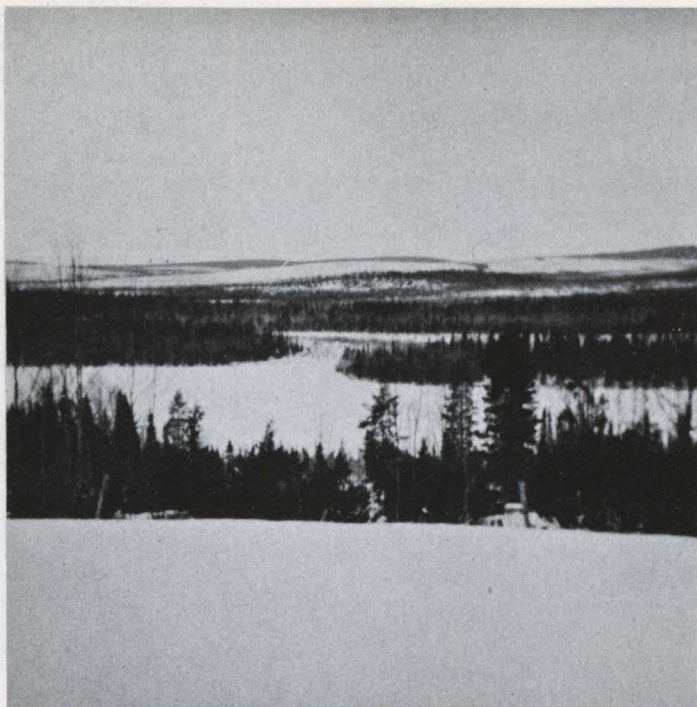

Bild 3:

Som framgår av berättelsen gick vittnet ut till en närbelägen ång med fin utsikt över en sjö för att fotografera landskapet.

Han tog denna bild. (Obs inget UFO på bilden.)

Vad som ej framkommit i berättelsen är att han gick ut till denna ång enbart för att ta några bilder av det vackra landskapet.

sen till 800 meter. Dessa 800 meter stämmer nog bra för Luleå som ju ligger långt söder om Övertorneå. På fotografierna syns emellertid tydligt att molnen inte är så låga. Det är alltså mera troligt att föremålet steg mycket snabbt upp till en höjd där det inte längre kunde urskiljas.

För övrigt skall endast tilläggas att de artiklar som förekommit i norrlandstidningar inte är korrekta beroende på att de har sammanställt bilderna i fel ordning och att den teckning, som Åke Lejon visar upp på bild, inte visar det föremål han fotograferade, utan snarare är en tankelek hur det kunde ha sett ut.

Myndigheternas kommentarer

Bilderna lämnades in till F 21 i Luleå där flygexpertis tittade på dem. Man bedömde faktiskt där bilderna så pass intressanta att de sändes vidare till FOA, som gjorde en noggrann undersökning av dem. Någon trovärdig förklaring framkom inte, vilket med bildkvaliteten som bakgrund kanske inte är så underligt. Mera underliga är dock

de teorier som laborator Tage Eriksson vid FOA lade fram.

Laborator Tage Eriksson vid FOA menade att det inte gick att säga något om vad bilderna föreställde. Han ansåg vidare att det möjligen kunde röra sig om en trasig väderballong på väg mot marken. Han påpekade att en väderballong som går sönder kan uppföra sig mycket underligt på väg ner. Den kan falla ner i bitar och med radiosond och annan utrustning före sig. Den kan ha så mycket gas kvar att den svävar i luften, kastas omkring av vinden och står stilla ibland.

I övrigt menade Tage Eriksson att man på FOA varken har tid eller ekonomiska resurser att undersöka UFO-fallen närmare.

Den första och sista synpunkten kan man ju förstå, men det är mera anmärkningsvärt att FOA efter studier av fotografierna kastar fram sådana huvudlösa teorier som ovanstående ballongversion. Vad det nu än är som har fastnat på plåten, någon ballong är det inte.

Fotoanalys av

ANALYTIKER:

**G.J:SON
BUNKER**

Låt mig först som sist säga att dessa bilder är sensationella.

Jag har personligen granskat åtskilliga foton i UFO-sammanhang. Av de amerikanska finns det utan tvivel några som är övertygande vad autenticiteten beträffar. En handfull andra kan också hänföras till de minst sagt förbryllande.

Åke Lejons bilder har genomgått alla upptänkliga laboratorieprov. Förutom de vanliga undersökningsmetoderna har jag testat de aktuella färgnegativen ur reflex-

och materialfelssynpunkter. Reflexer i denna typ av kamerakonstruktion kan förekomma, men när det gäller dessa bilder är det helt uteslutet.

Kornstrukturen har mikroskopiskt granskats, negativen har nagelfarits med yttersta noggrannhet. Vissa dammpartiklar, hudfragment, mindre repor och friktionsurladdningar har kunnat påvisas. Emulsionen på två av färgnegativen har lätt skadats av kemikaliestänk, men detta har inget med de avbildade föremålen på bilderna att göra.

Faktum kvarstår:

UFO:na HAR EXISTERAT.

Jag vågar till och med påstå att det efter mina undersökningar lika gärna kunde ha varit jag själv som tagit bilderna.

Den tekniska kvalitén lämnar naturligtvis en hel del övrigt att önska, men man kan inte begära mer av en ovan fotograf med enkel fotoutrustning.

Bild 4:

Vittnet fick nu se ett ballongliknande föremål komma in över sjön. Svävade sakta under tiden som formen ändrades till mera avlångt.

Föremålet syns till vänster på fotot.

Anknytningspunkter

Foto: Lennart Norman
NSD - Luleå.

Bland kommentarerna förtjänar att nämnas att så sent som den 17. 10. 73 blev flera skolbarn i Vittangi, inte långt från platsen, chockade av ett föremål som svävade över Torneälvens is. (Se GICOFF-Information nr 1 - 1974.)

Dessutom är de triangelformade fenomenen inte någon nyhet för Norrland eftersom de redan tidigare har fotograferats. (Se GICOFF-Information nr 4 och 5 - 1971.)

En flygande triangel har även jagats av ett Lansenplan den 20. 6. 1971. (Se GICOFF-Information nr 4 - 1972.)

Sommaren 1970 iaktogs och fotograferades även triangelformade fenomen över Jämtland. (OP den 22 och 23. 6. 70.)

Även i utlandet, Spanien och Jugoslavien, har trianglar fotograferats, så någon di-

Ake Lejon visar här en teckning på hur han tror att det stora föremålet kan ha sett ut.

rekt nyhet är de inte. Dock har man aldrig tidigare sett dem komma ut från ett större, tefatsliknande föremål.

Källor:

1. Frågeformulär.
2. Telefonkontakt.
3. NSD av den 15. 1. 74.

Bild 5:

Den vita triangelformade fläcken till vänster på fotot är den enda bild som togs av triangeln som lämnade det större föremålet.

Bilden togs när triangeln försvann bortåt.

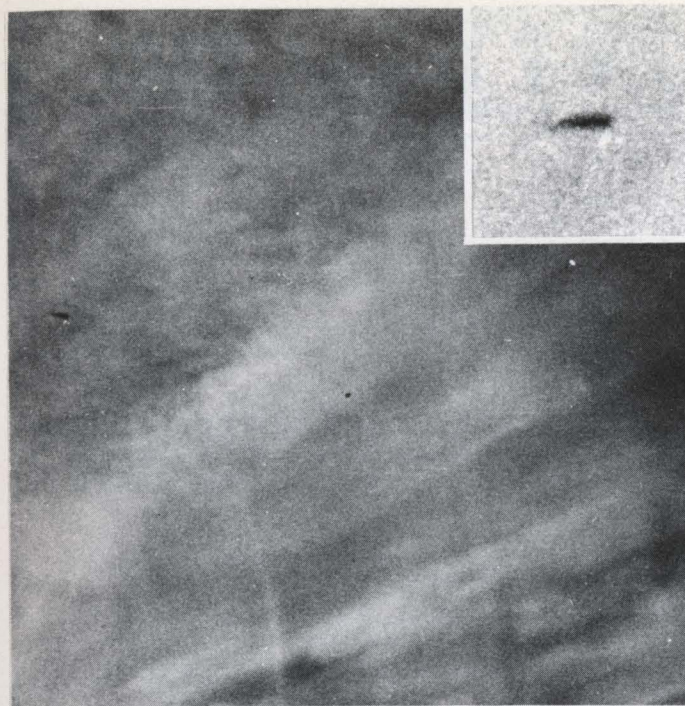

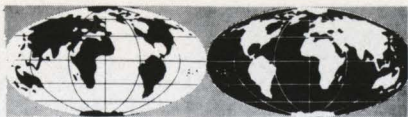
Bild 6:

Ytterligare en bild av det större föremålet.

Bild 7:

Detta är den sista bilden i bildserien. Den visar det större föremålet på väg bortåt.

DEN SYDAFRIKANSKA

MINI-VÅGEN 1972

Del 4.

Charles Bowen

I förra numret började tredje avsnittet om den sydafrikanska mini-vågen 1972 och då nämndes en del av vad som stod att läsa i tidningarna i Sydafrika efter Fort Beaufort-händelsen, när ett UFO besköts.

"Die Lig" (Ljuset) är ett mysterium som återkommer varje år i ett bestämt område. De som försökt komma nära ljuset med bil har misslyckats - motorer stannar. Det kan inte vara ett väderfenomen eller av astronomisk natur, därom är alla ense.

UFO-problematiken togs också upp till allvarlig diskussion i tidningsledare.

Så kom två observationer den 5 juli 1972, en från Vryburg i Norra Kap-provinsen och en från King William's Town, där två män såg ett strålande, rött föremål höja sig från marken. Polis kom snabbt till platsen och konstaterade att ett stort cirkelformat föremål hårt svett gräset och antänt det. Elden hade sedan spritt sig och det brann ännu när polisen kom.

Här följer nu fortsättningen om händelserna i Sydafrika.

13. KING WILLIAM'S TOWN,

den 5 juli 1972:

Edward Wilson körde på Grey Street kl 14.50 tillsammans med en afrikansk passagerare, då de såg två mycket klara föremål på himlen.

Det översta var bananformat och "tycktes vila på ett platt objekt". Därunder befann sig ett trekantigt föremål, men det

fanns ingen synlig förbindelse mellan dem.

De två observatörerna betraktade föremålen tills dessa försvann i riktning mot bergen i Pirie.

(King William's Town Mercury, den 13.7.72.)

- o - o - o - o - o - o -

14. WELLINGTON, (Kap-provinsen), den 10 juli 1972:

En besökare i distriktet, Ernst Koen från Bloemhof i västra Transvaal, som inte visste något om den tidigare observationen i Wellington (tidigare omnämnd) var ute och gick tidigt på morgonen. Klockan 07.30 såg han ett svampformat föremål med ett par spetsar på sidorna och en lång skarp spets framtill röra sig långsamt från söder till norr över berget. Det hördes inget ljud. Koen bedömer höjden till omkring 6 000 meter. Ljuset från det var övermåttan klart. Efter 20 minuter accelererade det plötsligt och försvann med otrolig fart.

(The Argus, den 10.7.72.)

- o - o - o - o - o - o -

15. WELKOM, (Oranje-fristaten), den 10 juli 1972:

Over 25 Goldfields-bor blev vittnen till överflygningen av ett "halvcirkelformat" objekt, som blinkade med röda, gröna och gula ljus. Några av dem såg på det i kikare, medan det flög bort mot söder.

Flygledaren vid Welkoms flygplats kände inte till något flygplan i området vid den tidpunkten trots att det enligt beskrivningen närmast löd som om det var ljusen från en flygmaskin.

(The Friend, Floemfontein, den 12.7.72.)

- o - o - o - o - o - o -

16. Mellan GRAHAMSTOWN och ADELAIDE, den 10 juli 1972:

Matematikläraren vid Adelaides Tekniska högskola, Mike Benade och hans fru körde hem från Grahamstown. På en plats omkring 50 km från Fort Beaufort fick han syn på ett stort, klart ljus i söder och trodde först att någon var ute på jakt, utrustad med en kraftig strålkastare. Han stannade bilen och upptäckte då att ljuset inte befann sig på jorden utan omkring 15 grader över horisonten, svävande men nästan orörligt. Klockan var 20.30. Den 4 juli hade Benade spelat en tidig golfgrunda på Adelaides golfbana. Han spelade med en herr Rademeyer. Plötsligt stötte de på en fläck avsvett gräs mitt i den kortklippta "fairway". Fläcken mät-

te 20 x 12 meter. Det som förvånade golfspelarna och banans personal var att fast gräset var vinterbrunt och torrt, var det så kort, att eld inte skulle kunna sprida sig igenom det. Försök att tända eld på ett närliggande ställe misslyckades. Trots att det går en huvudväg i närheten och det finns några hus intill hade ingen sett elden och om någon velat värma sig, hade det varit långt lättare att bränna gräs längre bort i "rough'en" (banans oklippta del).

Det var ofrånkomligt att folk började tänka på UFO:s, det var verkligen ett ideallikt landningsställe.

Polisen har fått prov på jorden och gräset men ännu den 12 juli har inget meddelats om dessa.

(Rand Daily Mail, den 12.7.72.)

- o - o - o - o - o - o -

17. PRETORIA, den 10 juli 1972:

När fru J. P. Davenport körde hem till Pretoria från Hartbeespoort i måndags kväll (ingen exakt tid angiven) tillsammans med en vän, J. W. Rademeyer, såg hon ett "enormt" grönt ljus sväva lite utanför staden.

Fru Davenport berättade att föremålet hade en ungefärlig storlek som en rugbyboll och verkade alldeles för stort för att kunna vara en flygmaskin. Efter omkring 20 sekunder försvann ljuset - som påminde om det från en lysmask - plötsligt.

(The Pretoria News, den 13.7.72.)

- o - o - o - o - o - o -

18. CYRILDENE, Johannesburg, den 11 juli 1972:

Dr Edward Blumberg, Cyrildene, körde hemåt omkring kl 14 på Queen Street i Kensington. Han hade med sig sin hustru Rita och deras tre barn, Lynette, Wendy och Richard. Dr Blumberg berättar:

- Genom vindrutan såg jag ett vitt föremål, som hängde orörligt på stor höjd. Det var helt vitt och mycket klart avtecknade det sig mot den blå himlen. Det fanns inga moln. Objektet hade formen av en

regndroppe med "ben" eller fångstarmar hängande ner från dess undre del. Jag kunde se den blå himlen mellan "armarna".

Läkaren sade, att om han varit ensam hade han inte sagt något om vad han sett, men hela hans familj såg det också. De beslöt ta sig hem för att hämta en kikare. Objektet hade varit orörligt i fyra eller fem minuter.

- Men medan vi såg på det, berättar han vidare, började det mycket långsamt att vända sig österut, tills det låg vågrätt. Det kom en bländande glimt från "fron-ten", som en magnesiumbomb. Föremålet tycktes bli plattare när det flög bort från oss, österut. Det rörde sig mycket snabbt, långt fortare än ett jetplan, och det tycktes också vara högre än normal flyghöjd. Det syntes inga avgaser. Medan det gav sig av blev det längre, tills det blev en klar avgränsad vit stäng. Vi kunde fortfarande se fångstarmarna längst bak. När det kommit utom synhåll bakom en höjd vid skolan i Cyrildene satte sig åskådarna i sin bil för att köra till andra sidan höjden. Till sist förlorade de föremålet ur sikte, det försvann i rök och dis.

(Rand Daily Mail den 12. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

19. FRANSCHOEK, (Kap-provinsen), den 13 juli 1972:

En strålande ljuskula observerades av tre personer på farmen Champagne vid Franschoek tidigt på morgonen den 13 juli. Klockan 04.00 gick fru R. E. Michelson ut för att titta på vädret:

- Jag såg detta fantastiska ljus nära Du Toits Kloof. Det var mycket långt ned och liknade en strålande kula.

Lite före sju ringde hon sin son - han bor på samma farm - och bad honom se på föremålet. Hennes man ansåg att det befann sig över bergstopparna i öster. Han och hans fru fotograferade det - det var minst tre gånger så stort som en normal stjärna. Det försvann omkring klockan 08.30.

(The Pretoria News den 13. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

20. FLORIDA, (Johannesburg), den 16 juli 1972:

Många människor såg ett UFO röra sig från söder till norr över Witwatersrand. En fotograf från Rand Daily Mail berättar att det flög så fort att han inte hann få upp sin kamera.

Andre Falkenburg från Florida sade att det var 50 gånger så stort som landningsljuset på ett flygplan. Han och tre andra såg det sväva över Florida, stiga lodrätt och sedan fara i väg till Krugersdorp, där det sjönk och sedan hastigt fortsatte bort mot Potchefstroom.

D. K. Dewkes i Florida berättade att han såg det kl 18.40. Det var då lägre än Brixton Tower. Han fick uppfattningen att det var en ballong med nedhängande, brinnande trasor, som någon spefågel sänt upp.

(Rand Daily Mail den 17. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

21. MALMESBURY (Kap-provinsen), den 16 juli 1972:

Tio människor såg ett föremål som skiftade färg och rörde sig upp och ner på himlen med stor hastighet söder om staden.

E. Vesamien, överläkare vid sjukhuset i Schoonspruit, berättade att de betraktade det i 15 minuter, innan det försvann klockan 20.45.

(Cape Times den 17. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

"They look friendly to me."

22. ODENDAALSRSUS, (Oranje), den 16 juli 1972:

Polismannen J. P. Myburgh rapporterade, att en herr Slabbert från Wesselbron hade ringt till stationen och upprörd anmält en UFO-observation. Tillsammans åkte de Wesselbron-vägen och såg 3 km utanför staden en flat, roterande diskus högt uppe på himlen. Den utsände ett klart, gult ljus. Den var omgiven av blått och liknade en stor stjärna. Plötsligt kom den direkt mot patrullbilen och stannade till ovanför dem. Den höjde och sänkte sig flera gånger och for efter en kvart bort mot Welkom.

Föremålet var omkring en meter i diameter och lyste rött, när det gick neråt. Polismannen larmade sina kolleger i Welkom, som också såg det.

Polischef G. C. Bester sade:

- Det var avgjort ett eller annat föremål, men vad det var vet jag inte. Det sågs av sex polismän, och mina män är pålitliga. De tar det mycket allvarligt

Efter observationen på vägen till Wesselbron sågs det i Theubissen och senare i Kroonstad.

(The Friend, Bloemfontein den 18. 7. 72.)

- - - - -

I en annan version av samma händelse, som var införd i den ledande tidningen på Afrikaans-språket, den konservativa Die Burger, står flera detaljer, som är både viktiga och avslöjande.

För det första utsände föremålet gult ljus med blå ringar omkring.

För det andra berättas, att när det sjönk ner till positionen över patrullbilen, stannade det så i 15 minuter.

Det sägs ingenting om en senare stigande eller sjunkande manöver.

Det sägs också att polisman Myburgh via radio bad om tillstånd att öppna eld mot UFO:t men blev nekad göra detta. (Kanske var det någon som hade lärt av indignationen och protestvägen mot användandet av vapen vid Fort Beaufort.)

Då uppgifter om det bortflygande objektet gavs via radio till andra stationer, såg trafikpolis i tre olika orter också samma objekt. De var i förbindelse med varandra över radion.

H. F. Coetzee, trafikpolis i Kroonstad,

såg det när det rörde sig från Odendaalsrus mot Kroonstad, och det var han som varskodde de andra. Han berättade att det liknade något i stil med en zeppelinare, och på skrovet fanns ljusfläckar, som såg ut att komma från "fönster". På det stadiet var det blågrönt och flög med stor hastighet mot Johannesburg.

(Översatt från Die Burger av den 17. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

23. PIETERMARITZBURG, (Natal), den 20 juli 1972:

Fröken Thelma Odell körde på Commercialgatan klockan 11, när hon såg ett blekrött föremål, cirkelrunt och med en stjärna utskuren eller präglad inuti. Det kom från Durban-hållet och hade en skenbar storlek som en flat tallrik. Hon såg det dyka upp rakt framför sig. Det hade ett litet, helt vitt kondensspår efter sig och tycktes "dingla" över Voortrekker-kyrkogården, innan det dalade ner mot området söder därom. När det närmade sig markytan, föreföll det upplösas. Det syntes bara ett par sekunder.

Ett annat, oberoende vittne, beskrev det som "robot-rött" (trafikljus-rött?). Detta vittne uppgav att föremålet passerade över Epol (en experimentodling i Cleland) och dalade ner nästan mitt i Pietermaritzburg.

(The Daily Representative den 21. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

24. PIETERMARITZBURG, (Natal), den 21 juli 1972:

Det meddelas från Durban, att professor Owen Williams och hans fru var bland de många som såg ett UFO i Natal på kvällen den 21 juli. Dr Williams som är professor i geografi vid universitetet i Natal betraktade UFO:t i kikare. Han sade att det var kägelformat och hade ett fast rött ljus nedtill.

(The Argus, den 22. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

25. PINELANDS, (Kap-provinsen), den 21 juli 1972:

Fru Muriel Alexander i Pinelands var på hemväg omkring klockan 20.30, när hon

såg ett objekt som tycktes sväva bara ett par meter från marken. Det var stort, klarrött i mitten, men färgen gick över i orange och gult ut mot kanten.

När hon kom hem, ropade hon ut sina grannar, och de betraktade alla föremålet, som beskrev en stor cirkel och sedan sköt iväg mot Paarl i hög fart.

Andra vittnen hade också sett föremålet.

(The Argus den 22. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

Man får en viss bild av den månadslånga entusiasmen för UFO-historier i den sydafrikanska pressen genom en helsida i Sunday Times den 9 juli 1972. På sidan 5 hittar man:

- I. En odaterad historia om att flera människor på en drive-in-biograf i Johannesburg sett ett lysande föremål med tre svansar - möjligen en satellitstörtning.
- II. En berättelse om ett kvastliknande föremål över Johannesburg.
- III. En rad fotografier av ett UFO över Hillbrow-skyskraporna - ett objekt som inte sågs av fotografen från Sunday Times, och det kanske inte är så underligt, för bilderna påminner mycket om en serie linsreflexer.
- IV. Vryburg-fallet, tidigare omtalat i denna artikel.
- V. En intervju med Elisabeth Klarer, som menar att "rymdskepp håller ögonen på oss".
- VI. En artikel av Peter Pollock (cricke-landslagsspelaren?) om meteorologerna från Port Elisabeth-flygplatsen, som riktade sin radar mot det UFO som sågs över staden (se första delen av denna artikel) men inte fick in någon signal samt
- VII. Några rader om Fort Beauforts andra orsak till berömmelse, dess samling av förstenade ryggradsdjur - distriktets avlagring inrymmer världens största anhopning av fossila amfibier och kräldjur.

- o - o - o - o - o -

NEGATIVA PROVER.

Den 26 juli 1972 var Pretoria News en av de tidningar som tillkännagav, att C.S.I. R. - forskarnas analyser av jordproverna från Fort Beaufort hade visat sig vara "negativa". Det fastslogs, att om ett främmande föremål varit i kontakt med marken, hade det skett på sådant sätt att jordens sammansättning inte förändrats. Talesmannen tillfogade att det inte fanns något som tydde på att någon raket varit inblandad. Vilket bara förvirrar begreppen ytterligare. Vad jag kan minnas har inget av vittnena antytt att vad de såg skulle ha någon likhet med - eller uppfört sig som en raket.

- o - o - o - o - o -

POLISCHEFEN TROR.

I Rand Daily Mail från den 19 juli 1972 stod det att polischef G.C. Bester, som försvarade sina underlydande från Oden-daalsrus och Welkom, nu är bland de "troende", för han har själv sett ett UFO. Det han såg var större än en stjärna och lyste i fem minuter. Polischefen ropade på sin fru och sina barn, och de såg det också en kort stund innan det flög i väg i östlig riktning mot Bethlehem (Oranje).

Fortsättning i nästa nummer.

Översättning:

Bertil Nilsson.

Specialfirma för teleskop.
Katalog och handbok mot
3:- i frimärken.

ASTRONIK

Pl. 1218
Gadderås
380 40 Orrefors

UNGDOMAR SKRÄMDA....

forts från sid 9.

i väg uppåt och försvann. Hela händelseförloppet utspelade sig så snabbt att grabbarna inte hann ta något foto.

De fortsatte upp till mulldammen. När de nått den kunde de tydligt se ett klot på himlen som skiftade färg mellan rött och gult. Avståndet till detta klot var uppskattningsvis ca en kilometer. Det höll sig svävande ovanför trädtopparna. Innan de åter begav sig hem tog de några foton på ljusklotet.

Dagen därpå undersökte Tony Oveson om det eventuellt fanns några spår efter föremålet i den uttorkade mulldammen, men han kunde inga finna.

- o - o - o - o - o -

Kommentarer:

Den första iakttagelsen grabbarna gjorde är onekligen intressant och svår att förklara. Det är klart, något överdrivna är väl deras uppgifter, men vi kan inte helt nonchalera dem. Triangelformat, starkt ljussken med "otroligt" hög hastighet när det försvann. Ja, det står var och en fritt att finna en förklaring till fenomenet. Vi i GICOFF har inte lyckats. Det troliga är att vittnena har sett ett UFO.

Den andra iakttagelsen, den som grabbar-

na gjorde efter att ha varit hemma och berättat vad som hänt, torde med ganska stor säkerhet ha varit en starkt lysande planet. Både Mars och Saturnus befann sig vid tillfället i den aktuella riktningen.

Den måttsuppgift som UFO-Sverige har lämnat till Bergslagsposten av den 13. 11 1973, nämligen 40 x 15 meter, låter verkligen imponerande.

Med hjälp av de uppgifter som grabbarna har lämnat i GICOFF:s frågeformulär, vilka vi får rätta oss efter, kan vi inte få storleken på föremålet till annat än 20 meter, dvs 20 meter långt. Någon höjd går inte att räkna fram med hjälp av de uppgifter som finns i frågeformuläret, så varifrån UFO-Sveriges representanter har fått höjden 15 meter, vi förmodar de syftar på höjden, det förstår vi inte. Men det står ju att läsa i UFO-Sveriges artikel i Bergslagsposten av den 13. 11. 73 att de "vid samtal" kommit fram till att föremålet var 40 x 15 meter. Med andra ord verkar det inte ha varit någon särskilt noggrann beräkning som gjorts utan enbart en grov uppskattning. Utgår man från grabbarnas uppgifter kan föremålets storlek inte bli någon annan än den GICOFF har räknat fram.

- o - o - o - o - o -

Källor:

Bergslagsposten - Bergslagens Tidning av den 9. 11 och 13. 11. 73.
Ifyllda frågeformulär av den 16. 11. 73.

UFOLOGEN

AKTUELL TIDSKRIFT FÖR
FORSKNINGSINTRESSERADE
UFOLOGER.

6 nr - 25 kr

Utkommer med ca 6 nr/år.

GRATIS PROVEX

Arbetsgruppen för ufologi
Box 5046
151 05 Södertälje 5
Tel: 0755/11 32 6

GICOFF-inf. I nästa nummer bl a:

Fyra flygplansbesättningar över
Europa rapporterade lysande
objekt i formationsflygning.

- TEFAT ELLER VAD?

Bokmalen:

Bertil Nilsson har gjort
recension av boken
BORTOM HÄR OCH NU.

BORTOM HÄR OCH NU

UFO:s hör till den "vidare verkligheten", byggs och manövreras av jagmedvetna varelser som inte för närvarande lever på jorden. För att alls kunna förstå vad det rör sig om, måste vi först göra oss av med en del vanliga vanföreställningar, som t ex att vi skulle vara de enda jagmedvetna varelserna i universum, att livet på jorden är resultatet av en enastående slump och att jorden är isolerad från alla andra varelser från andra miljöer. Indicierna för att möten människor - tefatspiloter redan har ägt rum är för övrigt mycket starka.

Ovanstående idéer är hämtade (och starkt koncentrerade) från boken

BORTOM HÄR OCH NU,

skriven av R. DeWitt Miller.

I Roland Adlerberths översättning kom boken ut på Larsons förlag redan 1971 och kunde faktiskt köpas för en tia på senaste bokrealisationen.

Tre kapitel handlar om UFO:s, men dessa tre kapitel utgör bara 25 av bokens 225 sidor. Där ryms dock en hel del.

Felande länken (övergången apa - människa) har aldrig existerat och det är därför den saknas, föreslår författaren bl a. Liknar tefatsvarelserna oss till det yttre är det logiskt att räkna med ett gemensamt ursprung, dock inte jorden - då måste vi börja leta igen.

Men det kan givetvis också finnas förutbestämda mönster för utvecklingen så att

den blir tämligen likartad i hela universum. Vad eller vem bestämmer då mönstret? Hur vi än bär oss åt stöter vi på religiösa problem.

Nedfallet av "änglahår" i början av 1954 finns med, utförligt berättat eftersom författaren en gång hade en burk med sådant i sitt fotolabb. Amerikanska flygvapnet fick hand om burken men han har aldrig fått veta vad undersökningen gav för resultat.

Större delen av boken upptas av allmänt parapsykologiskt material och spekulationer kring detta. Läsaren får en detaljerad skildring av vad man kan vänta sig få uppleva efter den kroppsliga döden. Det är dock inte några direkt religiösa tankar, snarare praktiska anvisningar hur man testat att man verkligen är "död" i jordisk mening och inte irrar omkring som ett spöke därför att man inte fattat övergången, förvandlingen.

Och därmed är jag tillbaka där jag började:

Författaren vill peka på den "vidare verkligheten", existensen av en mängd realiteter som vår nuvarande vetenskap bara vagt anar eller inte har den ringaste kännedom om ännu.

När bryter forskningen på allvar igenom barriären till det okända, parapsykologins värld, och införlivar det som i dag kallas "övernaturligt" med denna vidare världsbild? Det kan ligga nära i tiden